

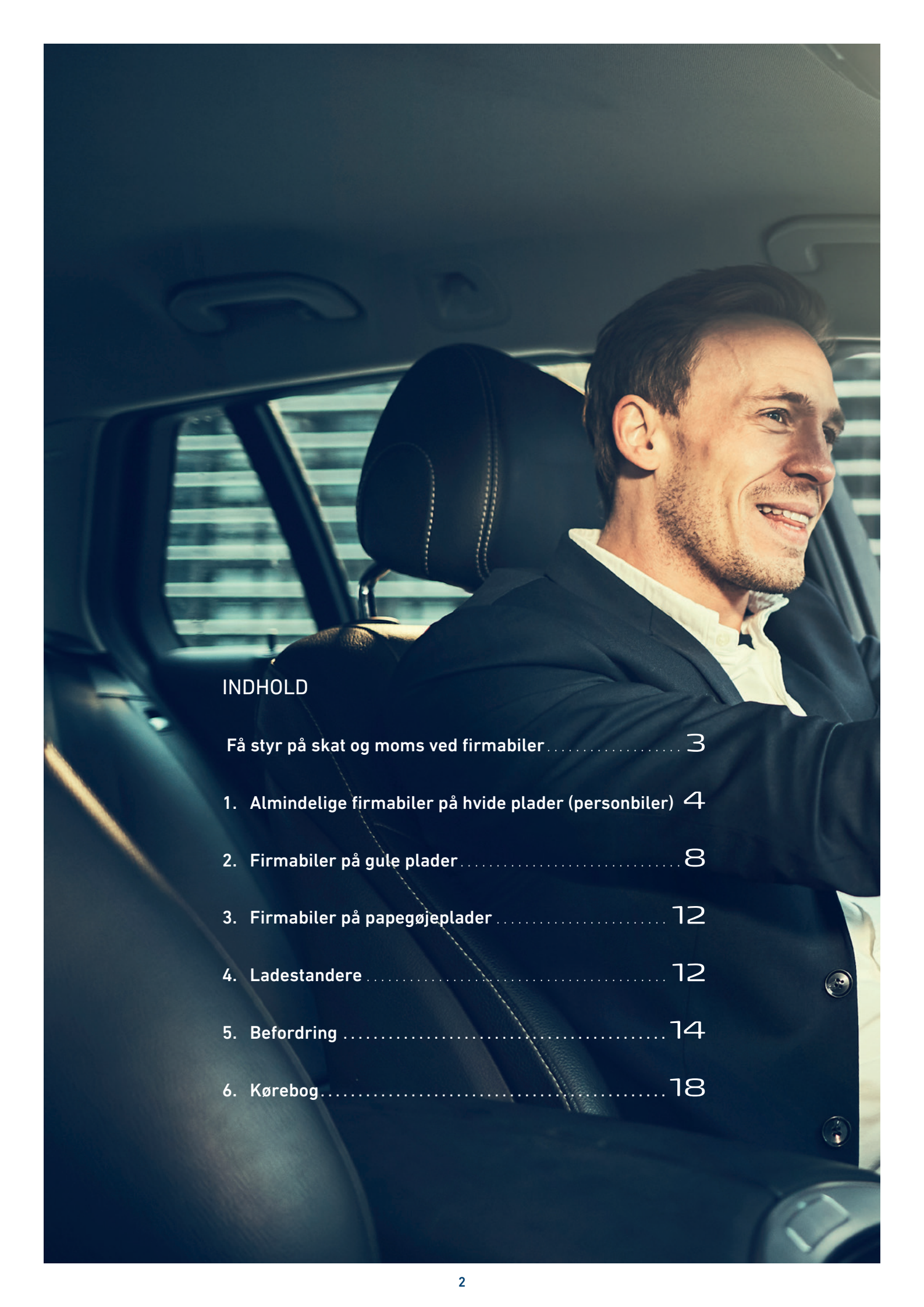
SKAT, MOMS & AFGIFTER

Få styr på skat og moms ved firmabiler

RÅDGIVNING | REVISION | SKAT

Dette katalog henvender sig både til den selvstændige erhvervsdrivende, medarbejderen, arbejdsgiveren og hovedaktionæren, som ønsker at vide mere om de særlige skatteregler, der gælder for firmabiler, kørsel og beskatningsregler for biler i øvrigt, samt de moms- og afgiftsmæssige forhold, man skal være opmærksom på ved anskaffelsen og driften af firmabiler.

INDHOLD

Få styr på skat og moms ved firmabiler	3
1. Almindelige firmabiler på hvide plader (personbiler)	4
2. Firmabiler på gule plader	8
3. Firmabiler på papegøjeplader	12
4. Ladestandere	12
5. Befordring	14
6. Kørebog	18

Få styr på skat og moms ved firmabiler

Dette katalog henvender sig både til den selvstændige erhvervsdrivende, medarbejderen, arbejdsgiveren og hovedaktionæren, som ønsker at vide mere om de særlige skatteregler, der gælder for firmabiler, kørsel og beskatningsregler for biler i øvrigt, samt de moms- og afgiftsmæssige forhold, man skal være opmærksom på ved anskaffelsen og driften af firmabiler.

Kataloget tager afsæt i reglerne om beskatning af fri bil og de særlige ordninger, der i øvrigt har forbindelse til fri bil. Derudover beskæftiger kataloget sig blandt andet med den skattemæssige og moms- og afgiftsmæssige håndtering af firmabiler på gule plader, de særlige skatte- og momsregler, der gælder for kørsel i firmabiler og sidst, men ikke mindst, de regler der i øvrigt gælder for skattemæssigt relevant befordring – såvel privat som erhvervmæssigt.

Formålet med dette katalog er at give målgruppen en viden om den skatte- og momsmæssige behandling af biler og kørsel i bred forstand. Kataloget skal betragtes som vejledende og bør derfor altid opfølges af konkret rådgivning af de skatte- og momsmæssige forhold.

Kataloget er udarbejdet efter gældende regler på udgivelsestidspunktet.

2026

1. Almindelige firmabiler på hvide plader (personbiler)

Katalogets første kapitel omhandler de skatte-, moms- og afgiftsmæssige aspekter for almindelige firmabiler på hvide nummerplader, herunder også betegnet som personbiler. Når disse betegnelser for typen af køretøj anvendes, skal læseren være opmærksom på, at der herved forstås en personbil, som er registreret med hvide nummerplader. Det betyder, at der er betalt fuld registreringsafgift af køretøjet ved køb.

1.1 Fri bil

Begrebet "fri bil" betegner den situation, hvor en arbejdsgiver stiller en bil til rådighed, som den ansatte kan bruge privat. Arbejdsgiveren og den ansatte skal i denne kontekst forstås bredt. Reglerne om fri bil omfatter således følgende personkreds:

- Lønmodtagere
- Bestyrelsesmedlemmer eller medlemmer valgt til lign. kollektive organer
- Hovedaktionærer, som ikke er ansatte
- Hovedaktionærer, som er ansatte
- Selvstændigt erhvervsdrivende, der anvender virksomhedsordningen (VSO)

Når betegnelserne "arbejdsgiver" og "ansat"/"medarbejder" benyttes i det følgende gælder således det samme for personkredsen ovenfor, medmindre andet fremgår.

Fri bil er som hovedregel et skattepligtigt personalegode. Beskatningen udløses af den private rådighed. Beskatningen af fri bil afhænger derfor ikke af omfanget af den private kørsel, men derimod af bilens værdi. Det skattepligtige beløb værdiansættes nemlig til en procentdel af bilens værdi. Derudover medregnes et miljøtillæg, der udgør en procentsats af den grønne ejerafgift, vægtafgiften eller CO₂-afgiften for den pågældende bil.

Procentreglen og miljøtillægget er illustreret herunder:

TABEL 1 – Procentreglen og miljøtillæg

Skattepligtig værdi /år	2022	2023	2024	2025-
Bilens værdi				
Værdi under kr. 300.000	24%	23,5%	23%	22,5%*
Værdi over kr. 300.000	21%	21,5%	22%	
Miljøtillæg				
Vægtafgift/grøn ejerafgift	350%	450%	600%	700%

*I indkomståret 2025 og efterfølgende indkomstår sættes den skattepligtige værdi til 22,5 % af bilens samlede værdi.

Bilens værdi afhænger af bilens alder og af, om bilen er anskaffet brugt eller ny. Bilens værdi kan dog ikke udgøre mindre end kr. 160.000.

Ved opgørelsen af bilens værdi – beregningsgrundlaget for den skattemæssige værdi af "fri bil" – er det væsentligt at skelle mellem, om bilen er anskaffet tidligere eller senere end 3 år efter bilens første indregistrering. Skellet på 3 års dagen for bilens første indregistrering har betydning for, om bilen skattemæssigt betragtes som ny eller brugt, og dermed om det er nyvognsprisen eller den faktiske anskaffelsessum, der udgør beregningsgrundlaget for den skattemæssige værdi af fri bil. Opgørelsen af bilens værdi er illustreret herunder:

TABEL 2 – Antal år fra bilens første indregistrering

År	Beregningsgrundlag	
	Ny bil*	Brugt bil**
1	Nyvognsprisen	
2	Nyvognsprisen	
3	Nyvognsprisen	
4	75% af nyvognsprisen	Brugt vognsprisen***
5 ff.	75% af nyvognsprisen	Brugt vognsprisen***

*Skattemæssigt betragtes bilen som ny indtil 3 år efter bilens første indregistrering.

**Skattemæssigt betragtes bilen som brugt ved erhvervelse senere end 3 år efter bilens første indregistrering.

***Brugt vognsprisen udgør arbejdsgiverens anskaffelsessum inkl. moms og evt. istandsættelsesudgifter, dog minimum kr. 160.000.

Nyvognsprisen udgør bilens fakturapris inklusive moms, registreringsafgift, nummerplade- og leveringsomkostninger og registreringsafgiftspligtigt ekstraudstyr til bilen. Af praksis fremgår det desuden om nyvognsprisen, at denne skal tage udgangspunkt i den pris, som en slutbruger skal betale hos en forhandler for køretøjet som nyt. Anskaffes bilen som ny, vil beregningsgrundlaget nedsættes til 75 % af nyvognsprisen fra og med den 37. måned efter bilens første indregistrering, dog således, at bilens værdi ikke kan nedsættes til en værdi under kr. 160.000.

1.1.1 Delebiler

Stiller arbejdsgiveren en firmabil til rådighed, som flere ansatte kan benytte til privat kørsel, fri bil-beskattes samtlige ansatte, der har privat rådighed over dele-firmabilen. Dette sker som en konsekvens af rådighedsbeskatningen. Den enkelte medarbejders faktiske benyttelse af firmabilen er således uden betydning.

Ovenstående gælder ikke for personer, der tilhører den samme husstand. Er et ægtepar eller to samlevende således ansat hos samme arbejdsgiver, og får den ene ægtefælle/samlever stillet fri bil til rådighed, sker beskattningen kun hos denne person.

1.1.2 Biler i sameje

Ejes en bil i sameje mellem arbejdsgiveren og den ansatte, og stiller arbejdsgiveren sin andel af bilen til privat rådighed for den ansatte, skal den ansatte beskattes af fri bil for arbejdsgiverens andel.

Den skattepligtige værdi udgør arbejdsgiverens forholdsmæssige andel af den skattepligtige værdi af fri bil opgjort efter metoden i tabel 1.

1.1.3 Leasingbil som firmabil (fri bil)

Er bilen leaset af arbejdsgiveren, beskattes medarbejderen efter de samme regler, som hvis bilen var anskaffet ved et almindeligt køb til eje. Det vil sige, at den skattepligtige værdi af fri bil opgøres efter samme metode som i tabel 1.

Bilens værdi ved leasing fastsættes som om bilen var anskaffet til eje. Tabel 3 nedenfor illustrerer hvilken værdi, der anvendes afhængigt af, hvornår bilen leases i forhold til bilens første indregistrering:

TABEL 3 – Bilens værdi ved leasing

Leasingtidspunkt/år	1-3	4-ff.
Ny leasingbil*	Leasing-selskabets nyvognspris	
Brugt leasingbil** Lagerbil Leveringsbil		Markeds-værdien Leasing-selskabets anskaffelsessum

*Skattemæssigt betragtes bilen som ny indtil 3 år efter bilens første indregistrering.

**Skattemæssigt betragtes bilen som brugt senere end 3 år efter bilens første indregistrering.

Særligt om genberegning af bilens afgiftspligtige værdi

For leasingbiler gælder der en særlig regel om genberegning af bilens afgiftspligtige værdi. Reglen betyder, at der skal genberegnes registreringsafgift senest 4 måneder efter 1. indregistrering. For biler indregistreret første gang i 2022 er fristen nedsat til 3 måneder. Det betyder, at den nyvognspris der anvendes ved leasing af en "ny" firmabil, risikerer at ændre sig, hvis genberegningen af registreringsafgiften fører til en afgiftsforhøjelse. Fører genberegningen eksempelvis til en forhøjelse af registreringsafgiften på kr. 60.000, vil den årlige skattepligtige værdi af en bil med en nyvognspris på over kr. 300.000 i 2022 stige med kr. 12.600.

Konsekvensen ved genberegningensreglen er således ikke ubetydelig og bør derfor være et særligt opmærksomhedspunkt, hvis du som arbejdsgiver overvejer at lease din firmabil eller som ansat får tilbudt rådighed over en leaset firmabil.

1.1.4 El- og pluginhybridbil som firmabil (fri bil)

Som udgangspunkt er den skattemæssige behandling af fri bil den samme, uanset om bilen kører på benzin, diesel eller el. Traditionelt set har bilens værdi eksklusiv miljøtillæg været det tungeste lod i vægtskålen, når den skattepligtige værdi af fri bil skal beregnes eller sammenlignes mellem alternative muligheder. Siden 2021 og frem til og med 2025 vil miljøtillægget – der udgør en procentsats af den grønne ejerafgift, vægtafgiften eller CO₂-afgiften for den pågældende bil – få større og større betydning for den skattepligtige værdi. Det skyldes, at procentsatsen er steget og kommer til at stige årligt frem mod 2025.

TABEL 4 – Udvikling i miljøtillægget frem mod 2025

Miljøtillæg	2020	2021	2021	2022	2023	2024	2025-
Grønejerafgift, vægtafgift eller CO ₂ -afgift	150%	1. halvdel* 150%	2. halvdel** 250%	350%	450%	600%	700%

*Til og med 30. juni 2021. **Fra og med 1. juli 2021.

El- og pluginhybridbiler vil som oftest have en lavere årlig afgift end traditionelle brændselsbiler. Udviklingen i miljøtillæggets indflydelse på beskattningen af fri bil betyder således, at det skattemæssigt bliver mere attraktivt, at firmabilen er en el- eller pluginhybridbil. I tillæg til de skattemæssige fordele ved el- og pluginhybridbilernes lavere årlige afgift, findes der også skattemæssigt fordelagtige ordninger for arbejdsgiverbetalt ladestander på medarbejderens private bopæl. Se i den forbindelse katalogets kapitel 5 om ladestander.

1.1.5 Særligt for selskaber og hovedaktionærer

Opgørelsen af den skattemæssige værdi af fri bil for en hovedaktionær følger reglerne for øvrige personer. Selve beskatningen hos hovedaktionæren og fradragsretten for selskabet afhænger imidlertid af om hovedaktionæren er ansat i selskabet.

Er hovedaktionæren ansat i selskabet, anses fri bil som et løntillæg, hvortil der er fuld fradragsret for selskabet. Beskatningen af værdien af fri bil sker i hovedaktionærens personlige indkomst.

Er hovedaktionæren ikke ansat i selskabet, betragtes rådheden over fri bil som et udbytte, som selskabet ikke har fradragsret for. Værdiansættelsen af udbyttet følger samme regler, som for ansatte (beskrevet i tabel 1 og 2). Det er kun på selskabssiden, at fri bil for en ikke-ansat hovedaktionær betragtes som udbytte. På hovedaktionærsiden beskattes værdien af fri bil som personlig indkomst.

Formodningsreglen

Særligt for hovedaktionærer gælder der en forstærket formodning for, at selskabets personbiler er til privat rådighed for hovedaktionæren. Det skyldes, at hovedaktionæren og selskabet skattemæssigt anses for at være interesseforbundne parter. Skal hovedaktionæren undgå at blive beskattet af fri bil, må formodningen således afkræftes.

1.2 Blandet benyttede biler (selvstændige og VSO)

Selvstændige erhvervsdrivende, der anvender virksomhedsordningen (VSO), skal opdele deres økonomi i en virksomhedsøkonomi og en privatøkonomi. Udgangspunktet er derfor også, at aktiver der anvendes både erhvervmæssigt og privat, ikke kan indgå i ordningen. Biler er dog undtaget fra dette udgangspunkt, og biler med blandet anvendelse kan derfor – men skal ikke nødvendigvis – indgå i VSO'en. Den skattemæssige behandling af en blandet benyttet bil afhænger derfor af om bilen indgår i VSO'en eller ej.

1.2.1 Bilen indgår i VSO

Har den selvstændige erhvervsdrivende valgt at lade en blandet benyttet bil indgå i VSO, skal den selvstændige erhvervsdrivende beskattes af den private afbenyttelse efter reglerne om beskatning af fri bil. Til gengæld kan alle driftsudgifter og skattemæssige afskrivninger vedrørende bilen fradrages ved opgørelsen af virksomhedens skattepligtige indkomst. Se nærmere om beskatning af fri bil i katalogets afsnit herom.

Med virkning fra 1. juli 2021 kan en blandet benyttet ladestander også indgå i VSO. Indgår ladestanderen i VSO, beskattes den selvstændige ikke af den private afbenyttelse, hvis den selvstændige erhvervsdrivende samtidig beskattes af fri bil. Se nærmere om de øvrige betingelser i katalogets afsnit om arbejdsgiverbetalt ladestander på den private bopæl.

2.2.2 Bilen holdes udenfor VSO

Har den selvstændige erhvervsdrivende valgt at holde en blandet benyttet bil uden for VSO, beskattes den selvstændige ikke efter reglerne om fri bil. Den selvstændige erhvervsdrivende skal afholde samtlige af bilens driftsudgifter i privatøkonomien og kan derefter godtgøres af virksomheden for den erhvervmæssige kørsel. Godtgørelsen kan ske efter én af følgende to metoder:

- Skattefri kørselsgodtgørelse efter Skatterådets satser, eller
- Godtgørelse af de faktiske erhvervmæssige driftsudgifter og skattemæssige afskrivninger

Uanset hvilken metode der anvendes, skal godtgørelsen ske på grundlag af den erhvervmæssige andel af kørslen. Det er ikke en betingelse, at der føres kørselsregnskab, men i praksis er det den mest hensigtsmæssige metode til at dokumentere grundlaget for fordelingen af erhvervmæssig- og privat kørsel. Se nærmere om kørselsbog i katalogets afsnit herom.

TABEL 5 – Bilens værdi ved leasing

Metode	Godtgørelse efter Skatterådets satser	Godtgørelse efter regnskab
Virksomheden	Godtgørelsen fradrages ved opgørelsen af virksomhedens indkomst.	Godtgørelsen fradrages ved opgørelsen af virksomhedens indkomst
	Beløbet overføres til den selvstændige uden om hæverækkefølgen.	Beløbet overføres til den selvstændige uden om hæverækkefølgen.
Den selvstændige erhvervsdrivende (privatøkonomien)	Godtgørelsen er skattefri og medregnes derfor ikke ved opgørelsen af den selvstændiges personlige indkomst	Godtgørelsen anses som en skattepligtig "lejeindtægt" og medregnes derfor ved opgørelsen af den selvstændiges personlige indkomst.
	Den selvstændige kan ikke fradrage de faktiske erhvervmæssige driftsudgifter og skattemæssige afskrivninger på bilen i den personlige indkomst.	Den selvstændige har dog et tilsvarende fradrag i den personlige indkomst for de faktiske erhvervmæssige driftsudgifter og skattemæssige afskrivninger på bilen.

Når en blandet benyttet ladestander holdes uden for virksomhedsordningen, skal ladestanderen skattemæssigt behandles på samme måde som blandet benyttede biler, der holdes uden for virksomhedsordningen. Der foreligger ikke konkret praksis på hvordan de faktiske erhvervmæssige omkostninger til en ladestander skal opgøres, men installation, drift og forbrug må sidestilles med traditionelle omkostningstyper forbundet med driften af en bil. Omkostninger til installationen og driften af ladestanderen kan derfor fordeles ud fra den forholdsmæssige andel af den erhvervmæssige kørsel.

Særligt ift. el-forbruget fra ladestanderen er det vigtigt at være opmærksom på, at forbruget skal kunne adskilles fra den private husholdnings øvrige el-forbrug. Se nærmere herom i katalogets afsnit om arbejdsgiverbetalt ladestander.

1.3 Splitleasing-ordninger

Split-leasing, undertiden også betegnet som dele-leasing, betegner en situation, hvor den erhvervsmæssige udlejning (leasing) af én bil opdeles i to separate og uafhængige leasingaftaler mellem henholdsvis arbejdsgiveren og leasingselskabet og mellem medarbejderen og leasingselskabet. Medarbejderen beskattes ikke af den private kørsel, og splitleasing-ordninger er således en undtagelse til udgangspunktet om fri bil beskatning. Leasingarrangementet skal dog opfylde en række betingelser for at undgå fri bil beskatning.

Skattestyrelsens praksis for anerkendelse af splitleasing-ordninger er meget snæver, da der stilles høje krav til leasingaftalerne, fordelingen af udgifter og dokumentation for fordelingen mellem den erhvervsmæssige og private andel af kørslen. Der er gennem tiden mange, der er kommet i klemme med reglerne, hvorfor vi stærkt vil anbefale, at der til enhver tids søges konkret rådgivning inden etablering af en splitleasing-ordning.

1.4 Medarbejderleasing

Tilbyder arbejdsgiveren sine medarbejdere, at de kan privatlease biler på særligt fordelagtige vilkår, sidestilles dette efter praksis med fri bil. Som eksempel herpå tilbød et moderselskab i en konkret sag sine ansatte at lease biler hos et datterselskab (leasinggiver) på fordelagtige vilkår. De ansatte, der anvendte ordningen, skulle beskattes af værdien af fri bil, men kunne dog modregne deres leasingydelse i beskatningsgrundlaget. For at undgå fri bil beskatning ved medarbejderleasing er det således afgørende at leasingarrangementet sker på markedsvilkår.

1.5 Moms og afgiftsmæssige behandling af hvidpladebiler

Indledningsvis bemærkes, at nedenstående momsregler ikke er gældende virksomheder, der har aktivitet indenfor bilforhandling, biludlejning eller køreskole.

1.5.1 Moms af køb og drift

For hvidpladebiler er der ikke ret til momsfradrag på hverken anskaffelse eller drift, og der skal derfor heller ikke afregnes moms på et efterfølgende salg af bilen. Det vil sige, at der som udgangspunkt ikke kan tages momsfradrag på alle udgifter, der vedrører hvidpladebiler. Driftsudgifter er eksempelvis udgifter til benzin, diesel eller el, brooverfart, reparationer og vedligeholdelse af bilen. Der er dog en undtagelse for kørsel over Øresundsbroen, hvor der er ret til momsfradrag for overfarten uanset bilens type.

1.5.2 Moms ved leasing

Ved leasing af hvidpladebiler gælder nogle helt særlige regler, hvorefter der er ret til et særligt momsfradrag, når visse betingelser er opfyldt.

Betingelserne er, at bilen

1. Leases i mindst 6 sammenhængende måneder, og
2. Bruges mindst 10 % til erhvervsmæssig kørsel

Momsfradraget beregnes og oplyses af leasingselskabet, som oftest vil anføre det berettigede momsfradrag på fakturaen eller i leasingaftalen. Det samlede momsfradrag for leasing af bilen i hele leasingperioden kan dog højst udgøre 25 % af de samlede udgifter for leasingen. De samlede udgifter omfatter f.eks. de månedlige leasingydelse og førstegangsydelsen i forbindelse med indgåelse af leasingaftalen.

Hvis arbejdsgiveren og medarbejderen sammen indgår en aftale om at lease den samme bil (splitleasing/deleleasing), har arbejdsgiveren ret til det særlige momsfradrag, når ovenstående betingelser fortsat er opfyldt.

2. Firmabiler på gule plader

Dette kapitel omhandler de skatte-, moms- og afgiftsmæssige aspekter ved anskaffelse, drift og anvendelse af firmabiler på gule plader. Ved firmabiler på gule plader forstås biler med gule nummerplader med en totalvægt på max 4 tons, der er registreret til udelukkende erhvervsmæssig kørsel. Det kan fx være personbiler, hvor bagsæderne er fjernet eller kassebiler med max 3 sæder.

Det er efter registreringsloven en betingelse, at virksomhedens navn eller logo og CVR-nummer fremgår på bilen.

2.1 Den skattemæssige behandling af firmabiler på gule plader

Skattemæssigt kan firmabiler på gule plader opdeles i almindelige firmabiler på gule plader og særlige køretøjer på gule plader. Fælles for begge kategorier gælder det dog, at disse ikke er omfattet af reglerne om fri bil. Det skyldes, at firmabiler på gule plader udelukkende må anvendes til erhvervsmæssig kørsel med de modifikationer, der følger nedenfor i afsnit 2.6 om erhvervsmæssig kørsel/lovlig kørsel efter momsreglerne. Når arbejdsgiveren stiller en firmabil på gule plader til rådighed for sine medarbejdere, har det derfor formodningen imod sig, at bilen anvendes privat af medarbejderne. Af samme årsag er det derfor som udgangspunkt heller ikke nødvendigt at føre kørselsregnskab.

De almindelige firmabiler på gule plader er kendetegnet ved køretøjer, der almindeligvis er egnede til at træde i stedet for en privat bil, modsat de særlige køretøjer, der på baggrund af deres art eller indretning fremstår som et "værksted eller værktøj på hjul".

Forudsætningen for at opretholde den omvendte formodning om beskatning af fri bil, når der stilles en almindelig firmabil på gule plader til rådighed er, som førnævnt, at

bilen udelukkende anses for anvendt erhvervsmæssigt i henhold til moms- og skattereglerne. De almindelige gulpladebilers egnethed til at træde i stedet for en privat bil medfører, at der gælder strengere regler for, hvornår der er tale om erhvervsmæssig kørsel/lovlig kørsel efter momsreglerne end hvad der er tilfældet for de specialindrettede køretøjer. Nærmere herom i afsnit 2.6.1 og 2.6.2.

2.2 Momsmæssig behandling af køb og drift af varebiler på ikke over 3 tons

For varebiler på ikke over 3 tons totalvægt (små varebiler) er momsen fradragsberettiget for udgifter både i forbindelse med anskaffelse og drift, når varebilen udelukkende anvendes til virksomhedens momspligtige aktiviteter.

Anvendes varebilen også til momsfrigtage virksomhedsaktiviteter er der ikke fradrag for anskaffelse af bilen. Til gengæld kan alle driftsudgifter på bilen, herunder brændstof, el, vedligehold og reparationer fradrages, uanset omfanget af kørsel i forbindelse med momsfri virksomhed, under forudsætning af at omsætningen i den momspligtige del af virksomheden er minimum 50.000 kr. årligt.

Ved vurderingen af om varebilen anvendes udelukkende erhvervsmæssigt, lægges der vægt på om bilen f.eks. anvendes mellem indehaverens private adresse og arbejdspladsen eller om bilen anvendes til køreturer, der ikke vedrører arbejdsgiverens momspligtige aktiviteter.

2.3 Momsmæssig behandling af køb og drift af varebiler mellem 3 og 4 tons

Anskaffelse og drift af varebiler og lastvogne (store varebiler) med en tilladt totalvægt over 3 tons men ikke over 4 tons, som anvendes udelukkende til momspligtige aktiviteter, kan fradrages fuldt ud. Hvis en stor varebil/lastvogn også benyttes til momsfrigtage/private formål, har virksomheden kun delvis fradragsret for køb, leje og drift af bilen. Er der tale om anvendelse til både momsfrigtage og momspligtige formål, udregnes fradragsprocenten ud fra en omsætningsfordeling. Anvendes bilen også til virksomheden uvedkommende formål, skal denne andel opgøres ud fra et skøn.

2.4 Moms ved leasing

2.4.1 Varebiler ikke over 3 tons

Der er fuld fradragsret for leasingudgifter, når bilen anvendes udelukkende til momspligtige aktiviteter. Anvendes bilen også til momsfrie aktiviteter eller privat, er der mulighed for at fradrage 1/3 af momsen på leasingudgiften.

2.4.2 Varebiler over 3 tons men ikke over 4 tons

Der er fuld fradragsret for leasing af en stor varebil/lastvogn over 3 tons men ikke over 4 tons totalvægt, når køretøjet anvendes udelukkende til momspligtige aktiviteter. Anvendes køretøjet blandet, kan leasingudgifterne fradrages efter en omsætningsfordeling, når køretøjet også anvendes til momsfritaget aktivitet.

2.5 Specialindrettede biler

For varebiler, der er specialindrettet, gælder de samme regler om moms, som for almindelige varebiler, som beskrevet ovenfor. Sondringen mellem "almindelige varebiler" og "specialindrettede biler" er dog vigtig, da vurderingen af, hvornår en kørsel i de to pågældende biltyper anses som erhvervsmæssig er forskellig. Afsnittet omhandler dog ikke mandskabsvogne.

Specialindrettede varebiler, er varebiler som er indrettet på en sådan måde, at de anses som uegnede til privat anvendelse. Følgende 3 betingelser skal som minimum være opfyldte før bilen kan anses som specialindrettet:

1. Bilen kan ikke benyttes som et alternativ til privat bil
2. Der er et erhvervsmæssigt behov for bilens indretning
3. Den specialindrettede varebil er nødvendig for at brugeren kan udføre sit arbejde

Når betingelserne er opfyldt, skal der dog stadig foretages en konkret vurdering af, om bilen kan anses for at være specialindrettet. Betingelserne for at anse et køretøj for specialindrettet er sammenfaldende på skatte- og momsområdet.

2.6 Erhvervsmæssig kørsel

Erhvervsmæssig kørsel efter skattereglerne og lovlig kørsel efter momsreglerne, er i væsentlig grad sammenfaldende. På visse punkter er der dog forskelle mellem de to begreber. I afsnit 2.6.1 og 2.6.2 nedenfor fremgår den skatte- og momsmæssige afgrænsning af erhvervsmæssig kørsel efter skattereglerne og lovlig kørsel efter momsreglerne ved kørsel i henholdsvis almindelige firmabiler på gule plader og specialindrettede biler på gule plader.

2.6.1 Almindelige varebiler (ikke specialindrettet)

Både fra et skatte- og momsmæssigt perspektiv er erhvervsmæssig kørsel som hovedregel kørsel, der sker i virksomhedens interesse, fx mellem virksomhedens egne adresser, til kundebesøg etc. Al anden kørsel betragtes derfor, som hovedregel, som privat kørsel. Nedenfor redegøres der for udstrækningen af begrebet "erhvervsmæssig kørsel" i forskellige situationer ved anvendelse af almindelige varebiler (ikke specialindrettet).

Moms

Kørsel mellem indehavers eller medarbejders adresse til virksomhedens adresse, kørsel i forbindelse med momsfrie aktiviteter eller kørsel mellem skiftende arbejdssteder (hvor særlige betingelser ikke er opfyldt), anses ikke for at vedrøre den momspligtige virksomhed. Kørsel til bopæl i forbindelse med vagtordning eller skiftende arbejdssteder, kan ved opfyldelse af særlige betingelser, betragtes som erhvervsmæssigt kørsel. Der er tale om undtagelser, som skal fortolkes strengt, hvorfor det anbefales, at det undersøges om den påtænkte kørsel opfylder betingelserne for erhvervsmæssig kørsel.

Endvidere gælder en undtagelse, hvorefter det op til 25 gange om året er muligt at køre strækningen mellem bopæl og arbejdsplads, hvis den pågældende medarbejder skal arbejde et andet sted end sædvanligt dagen efter. Bemærk at der skal holdes regnskab med, at de 25 gange ikke overskrides.

Skat

Skattemæssigt vil kørsel mellem arbejdspladser for samme arbejdsgiver og kørsel inden for samme arbejdsplads altid være erhvervsmæssig. Kørsel mellem privatadressen og virksomhedsadressen er derimod som udgangspunkt virksomheden/arbejdsgiveren uvedkommende, hvorfor denne form for kørsel også som udgangspunkt er privat.

Kørsel i en almindelig varebil (ikke specialindrettet) mellem hjem og arbejde, kan dog betragtes som erhvervsmæssig, hvis kørslen sker:

- Til skiftende arbejdspladser ved overholdelse af 60-dagesreglen
- Undtagelsesvist ved overholdelse af 25-gange reglen (erhvervsmæssig anvendelse den efterfølgende dag)
- I særlige tilfælde af tilkaldevagt-ordninger (under nærmere angivne betingelser)
- Af personer med varierende kørselsmønster (kundeopsøgende aktiviteter)

For en nærmere gennemgang af disse undtagelser se afsnit 5.1.1.

Som det fremgår ovenfor, er der i høj grad sammenfald mellem erhvervsmæssig kørsel efter henholdsvis moms- og skattereglerne. Ved kørsel mellem skiftende arbejdspladser er der dog ikke efter momsreglerne en begrænsning i forhold til antallet af dage på en 12-måneders periode – tilsvarende 60-dages reglen. Den skattepraksis, der gælder for personer med kundeopsøgende aktiviteter er ligeledes ikke en praksis, der anvendes på momsområdet. I visse tilfælde vil disse personer kunne dækkes ind under lovlig kørsel efter momsreglerne mellem skiftende arbejdspladser. Til trods for den begrænsede forskel mellem regelsættene, er det dog vigtigt at have begge regelsæt for øje når virksomheden anvender almindelige varebiler der ikke er specialindrettede.

2.6.2 Specialindrettede varebiler

Der gælder særlige regler for kørsel i specialindrettede varebiler, der på baggrund af deres konkrete indretning, er uegnede til at træde i stedet for en privat bil. Der er i videre omfang – både efter moms- og skattereglerne – mulighed for at anvende disse typer af køretøjer til kørsel mellem hjem og arbejde og til private svinkeærinder uden at komme i karambolage med momsreglerne for lovlig kørsel og reglerne om beskatning af fri bil. I tabellen nedenfor er reglerne illustreret:

TABEL 6

Kørselsform	Skat	Moms
Kørsel mellem hjem og arbejdsplads	Ingen beskatning, hvis medarbejderen undlader at selvangive beføringsfradrag ¹	Tilladt, uden konsekvenser for momsfradragsretten. Specialindrettede køretøjer er ikke omfattet af 25-dagsreglen ¹
Privat kørsel i tilknytning til erhvervmæssig kørsel	Private svinkeærinder i tilknytning til erhvervmæssig kørsel, beskattes ikke, hvis de ikke overstiger 1.000 km årligt ²	Det har ikke konsekvenser for momsfradragsretten, hvis kørslen af svinkeærinder ikke overstiger 1.000 km årligt ²
Øvrig privat kørsel	Beskattes ud fra markedsværdien. Dvs. det beløb medarbejderen ville have betalt for leje af et tilsvarende køretøj til den pågældende kørsel ³	Momsretligt kan et specialindrettet køretøj som udgangspunkt ikke anvendes til privat kørsel. Det er dog muligt at købe et dagsbevis

Ad 1) Kørsel mellem hjem og arbejdsplads

Stiller arbejdsgiveren et special- eller specialindrettet køretøj til rådighed for medarbejderens private kørsel mellem hjem og arbejdsplads, sidestilles dette med "fri befordring". Fri befordring er et skattepligtigt personalegode, men medarbejderen beskattes kun, hvis medarbejderen samtidig med den fri befordring foretager beføringsfradrag efter reglerne i LL § 9 C. Se nærmere herom i katalogets afsnit om beføringsfradrag. Det har ingen momsmæssige konsekvenser at tage en specialindrettet bil med til sin private adresse. Specialindrettede køretøjer er ikke omfattet af 25-dagsreglen, hvorfor bilen kan tages med hjem ubegrænset.

Ad 2) Privat kørsel i tilknytning til erhvervmæssig kørsel

Medarbejderens private svinkeærinder i tilknytning til den erhvervmæssige kørsel beskattes kun, hvis den private kørsel overstiger 1.000 km om året. Beskatningen sker efter de af Skatterådet fastsatte km-takster, der anvendes som grundlag for skattefri kørselsgodtgørelse. For 2026 er taksterne kr. 3,94 kr. pr. km til og med de første 20.000 km årligt og 2,28 kr. pr. km ud over 20.000 km årligt. Afviges ruten fra virksomhedens adresse til den private adresse op til 200 meter, skal disse ikke medtæles i de 1.000 km. årligt.

Ad 3) Øvrig privat kørsel

Privat kørsel, der hverken er kørsel mellem hjem og arbejde eller privat kørsel i tilknytning til erhvervmæssig kørsel, beskattes ud fra handelsværdien af den private kørsel. Anvender medarbejderen eksempelvis et special- eller specialindrettet køretøj i forbindelse med en privat flytning, beskattes medarbejderen af det beløb, som medarbejderen skulle have betalt et flyttefirma for leje af et tilsvarende køretøj. Moms-mæssigt kan bilen "købes fri", når bilen skal anvendes privat. Se nærmere i afsnittet om dagsbeviser straks nedenfor.

2.7 Dagsbeviser

Det er muligt at købe dagsbeviser, der giver adgang til at anvende varebilen til private formål. Et dagsbevis gælder i op til ét døgn. Køber man dagsbeviset før den dato, man skal bruge det, gælder det fra kl. 00 til 23.59. Køber man det den dag, man skal bruge det, gælder det fra købstidspunktet til kl. 23.59.

Dagsbeviset skal købes senest 1 time før og tidligst 45 dage inden varebilen skal anvendes til andre formål end arbejdsgiverens momspligtige aktiviteter. Man kan maksimalt købe 20 dagsbeviser pr. varebil i hvert kalenderår.

Dagsbeviset købes på Motorstyrelsens hjemmeside eller via deres app "Dagsbevis". Dagsbeviset skal medbringes i varebilen enten fysisk eller elektronisk.

Et dagsbevis koster:

- 225 kr. (inkl. moms), for en lille varebil *ikke over 3 tons*, hvor der har været fradragsret for købet
- 185 kr. (inkl. moms) for en lille varebil *ikke over 3 tons*, hvor der ikke har været fuld fradragsret for købet
- 185 kr. (ekskl. moms) for varebiler *over 3 tons men ikke over 4 tons*. Der skal derudover afregnes udtagningsmoms for anvendelsen.

Dagsbeviset anses som er betaling for den moms-, afgifts- og skattemæssige anvendelse af varebilen (dog ikke for momsen for varebiler over 3 tons men ikke over 4 tons).

3. Firmabiler på papegøjeplader

Biler, der anvendes til erhvervmæssigt og privat brug, og som er udstyret med en hvid og gul nummerplade betegnes "papegøjeplader"-biler. Det kan f.eks. være en personbil, hvor bagsæderne er fjernet eller en kassebil med 3 sæder.

3.1 Den skattemæssige behandling af firmabiler på papegøjeplader

For så vidt angår den skattemæssige behandling af firmabiler på papegøjeplader henvises der i det hele til katalogets kapitel 2 og 6, da reglerne for privat og erhvervmæssig anvendelse af biler på papegøjeplader i skattemæssig sammenhæng, er sammenfaldende med reglerne for firmabiler på hvide nummerplader (personbiler).

3.2 Momsmæssig behandling af varebiler på ikke over 3 tons

Der er ikke adgang til momsfradrag for køb af en bil med papegøjeplader, og når bilen skal afhændes, skal bilen sælges uden tillagt moms.

Der er muligt at fradrage alle driftsudgifter på bilen, herunder brændstof, el, vedligehold og reparationer, uanset omfanget af den private anvendelse af bilen, så længe den i et omfang anvendes til momspligtige aktiviteter og omsætningen i den momspligtige virksomhed er minimum 50.000 kr. årligt.

Registreringsafgiften for en papegøjepladebil er lavere end for almindelige personbiler, men der skal dog afregnes minimum 50 % privatbenyttelsesafgift.

3.3 Momsmæssig behandling af varebiler over 3 men ikke over 4 tons

For biler på papegøjeplader mellem 3 og 4 tons skal der foretages en konkret vurdering af bilens anvendelse til de momspligtige aktiviteter.

Fradragsretten for bilen skal opgøres på baggrund af et skøn, når bilen anvendes delvist erhvervmæssigt og privat. Der vil således være en delvis fradragsret for anskaffelse og drift af bilen. Når bilen afhændes, skal salget tillægges moms, idet der har været en delvis fradragsret ved anskaffelsen. Anvendes bilen til momsfri virksomhed men ikke privat, kan den forsynes med gule nummerplader, se afsnit 3.3 og 3.4 ovenfor.

3.4 Moms ved leasing

Leases en papegøjepladebil er det muligt at fradrage 1/3 af momsen på leasingydelsen når bilens totalvægt ikke overstiger 3 tons. Er bilens totalvægt over 3 men ikke over 4 tons vil der være en delvis fradragsret efter et skøn.

4. Ladestandere

Med de seneste års kraftige vækst i antallet af elbiler på vejene, er ladestandere ligeledes blevet et skatte- og moms- og afgiftsmæssigt fokuspunkt både fra lovgivers og brugernes synsvinkel. Der findes adskillige udbydere og lige så mange – hvis ikke flere – produktløsninger på markedet. Denne del af kataloget vil således beskæftige sig med, hvad du som ejer eller bruger af en ladestander bør være opmærksom på i forhold til skat, moms og afgifter.

4.1 Skat

Skattemæssigt er det relevant at skelne mellem tilfælde, hvor en medarbejder bliver tilbudt at få en ladestander sat op på sin private bopæl på arbejdsgiverens regning, og tilfælde, hvor medarbejderen har mulighed for at oplade sin el- eller pluginhybridbil på arbejdspladsen. I begge tilfælde har det også betydning for skatten, om det er medarbejderens egen bil eller en bil stillet til rådighed af arbejdsgiveren (fri bil).

4.1.1 Arbejdsgiverbetalt ladestander på medarbejderens private bopæl

Med virkning fra d. 1. juli 2021 har medarbejdere skattefrit kunnet få en ladestander betalt og installeret af arbejdsgiveren på medarbejderens private bopæl.

Skattefriheden er imidlertid betinget af, at medarbejderen, samtidig med rådigheden over ladestanderen, får stillet en fri el- eller pluginhybridbil til rådighed af arbejdsgiveren. Beskatningen af fri el- og pluginhybridbil og rådigheden over ladestanderen skal desuden forløbe over en periode, der ikke er kortere end 6 måneder. Perioden på 6 måneder kan tidligst regnes fra d. 1. juli 2021.

Ophører beskatningen af fri el- og pluginhybridbil efter udløbet af perioden på minimum 6 måneder, kan ladestanderen overdrages til privat brug uden beskatning af medarbejderen.

Har du ikke fri el- eller pluginhybridbil vil værdien af rådigheden over en af arbejdsgiveren betalt ladestander på privatadressen, skulle beskattes som et løntillæg.

Du skal være opmærksom på:

En arbejdsgiver kan skattefrit afholde sædvanlige driftsudgifter, der har en driftsmæssig sammenhæng med brugen af firmabilen. Ifølge praksis er elektricitet til opladning af en el- eller pluginhybridbil en sædvanlig driftsudgift, der indgår i beskatningsgrundlaget for fri el- eller pluginhybridbil, og derfor ikke udløser en ekstra skattebetaling for medarbejderen. Det er imidlertid en betingelse for arbejdsgiverens betaling eller refusion af udgifterne, at den forbrugte elektricitet adskilles fra medarbejderens øvrige private elforbrug.

Dette kan ske ved opsætning af en separat elmåler, der udelukkende måler elforbruget fra den specifikke ladestander. Arbejdsgiverens mulighed for godtgørelse af elafgift forbrugt i ladestanderen hos medarbejderen, er underlagt nogle særlige krav der også skal være opfyldt. Se nærmere om kravene i afsnittet nedenfor.

4.1.2 Opladning på arbejdspladsen

Det er efterhånden ofte forekommende, at arbejdsgivere får opstillet ladestander på arbejdspladsen. Formålet kan både være til driften af virksomhedens egne biler og som et tilbud til de af virksomhedens medarbejdere eller samarbejdspartnere, der selv har en el- eller pluginhybridbil.

Udgifter til installation, drift og opladning kan i alle tilfælde fradrages fuldt ud når der er tale om opladning af virksomhedens egne biler eller medarbejdernes private biler. Sidstnævnte betragtes som en lønudgift. Tilbydes virksomhedens kunder, leverandører og andre samarbejdspartnere gratis opladning i forbindelse med besøg hos virksomheden, vil udgifterne hertil imidlertid anses som repræsentationsudgifter, hvor fradragsretten er begrænset til 25 % af de afholdte udgifter. I et bindende svar fra 2022, har Skatterådet bekræftet, at kunder, leverandører og andre samarbejdspartnere, der tilbydes gratis opladning, dog ikke skal beskattes af værdien af den gratis opladning.

Fra medarbejdernes synsvinkel, kan arbejdsgiveren ikke uden videre tilbyde gratis opladning af medarbejdernes egne biler uden skattemæssige konsekvenser for medarbejderne. Gratis opladning af medarbejdernes private el- og pluginhybridbiler på arbejdspladsen betragtes som et skattepligtigt personalegode, der skal beskattes ud fra markedsprisen. Godet er dog omfattet af bagatelgrænsen for mindre personalegoder, og skal derfor kun beskattes, hvis den samlede værdi af sådanne goder fra en eller flere arbejdsgivere overstiger 1.400 kr. pr. år. (2026). Medarbejdere kan undgå beskatningen, hvis arbejdsgiveren opkræver betaling for medarbejderens forbrug.

Uanset om medarbejderen kan oplade gratis eller mod betaling, er det vigtigt at virksomheden etablerer procedurer for registrering af hver enkelt medarbejders forbrug, således der kan fremlægges dokumentation for beskatning eller ikke-beskatning.

4.2 Moms

Indkøb, montering og drift af ladestander til elbiler følger den momsmæssige behandling af de biler, der skal anvende ladestanderen.

Sælges el via en ladestander, anses salget af el som momspligtig aktivitet, hvorfor denne andel skal behandles som et momspligtig salg, med fradragsret for den del der anvendes til salg af el. Moms vedrørende salg af en opladning afhænger således ikke af, hvilken type bil der lades.

4.3 Afgifter

Godtgørelse af elafgift følger som hovedregel fradragsretten for moms. Der er dog under visse betingelser mulighed for godtgørelse af elafgift af elektricitet, som er anvendt i en ladestander til opladning af elbiler. Særreglen er en midlertidig regel, der indtil videre er gyldig til den 31. december 2030.

For at have ret til godtgørelse efter særreglen af el forbrugt i ladestander, skal følgende tre betingelser være opfyldt:

1. Ladestanderen skal drives for virksomhedens regning og risiko
2. Elforbruget i ladestanderen skal opgøres gennem måling, hvor måleren skal være placeret i ladestanderen (og der skal betales fuld elafgift til udbyder)
3. Virksomheden skal være involveret i driften af ladestanderen

Derudover skal virksomheden fremgå på fakturaen for strømmen, idet virksomheden skal være den rette modtager.

Det er afgørende for muligheden for godtgørelse af elafgift, hvem der i det konkrete set-up anses for at drifte ladestanderen. Dette vil i mange tilfælde være en ladestanderoperatør. Derfor vil elafgiften i praksis tit blive godtgjort af ladestanderoperatøren.

Praksis for denne særregel er stadig under stor udvikling og det kan være meget kompliceret at afgøre om arbejdsgiver har ret til godtgørelse af elafgiften eller ej, da dette afhænger af den konkrete aftale mellem arbejdsgiveren og en eventuel ladestanderoperatør, og det konkrete "set-up" hos arbejdsgiveren/medarbejderen. Vi anbefaler derfor altid, at der søges konkret rådgivning indenfor dette område.

5. Befordring

Befordring skal skattemæssigt opdeles i privat befordring og erhvervmæssig befordring (erhvervmæssig kørsel). Sønningen mellem de to kørselsformer har særligt betydning for medarbejderens mulighed for at få skattefri kørselsgodtgørelse ved erhvervmæssig kørsel i egen bil. Derudover er sønningen også vigtig i situationer, hvor medarbejderen får stillet en firmabil til rådighed af arbejdsgiveren, men hvor bilen udelukkende må anvendes erhvervmæssigt af medarbejderen. I sidstnævnte tilfælde vil privat kørsel i bilen, komme i karambolage med reglerne om beskatning af fri bil. Denne del af kataloget vil derfor indledningsvist beskæftige sig med afgrænsningen af erhvervmæssig kørsel, herunder de særregler der udvider begrebets anvendelse. Derudover vil kataloget i sammenhæng med en erhvervmæssige kørsel beskrive de regler, der gælder for omfanget og indholdet af kørebogen/kørselsregnskabet. Afslutningsvist henledes fokus på de særlige skattemæssige ordninger/regler der er relevante for medarbejderes private befordring i egen bil eller øvrige befordringsmidler, der ikke er firmabiler.

5.1 Erhvervmæssig kørsel

Erhvervmæssig kørsel er som hovedregel kørsel, der sker i virksomhedens/arbejdsgiverens interesse. Erhvervmæssig kørsel omfatter derfor altid kørsel mellem arbejdspladser og kørsel inden for samme arbejdsplads. Kørsel mellem arbejdspladser vil fx være kørsel fra virksomhedens adresse til kunder, leverandører og samarbejdspartnere mv. Begrebet arbejdsplads skal i denne sammenhæng forstås ud fra arbejdsgiverens/virksomhedens perspektiv. Der vil således ikke være tale om erhvervmæssig kørsel mellem arbejdspladser, hvis en medarbejder kører fra sin ene arbejdsgiver til sin anden arbejdsgiver. Alt andet kørsel herudover vil som udgangspunkt være privat. Se dog afsnittet straks nedenfor om de særligere regler, der udvider begrebets anvendelsesområde for kørsel mellem hjem og arbejde.

5.1.1 Kørsel mellem hjem og arbejde i arbejdsgiverens bil

Kørsel mellem hjem og arbejde er i skattemæssig henseende privat kørsel. Der findes dog en række undtagelser, hvorefter kørsel mellem sædvanlig bopæl og arbejdsgivers adresse alligevel betragtes som erhvervmæssig kørsel.

5.1.1.1 60-dages reglen

Efter 60-dages reglen betragtes kørsel mellem sædvanlig bopæl og en arbejdsplads i indtil 60 dage inden for de forudgående 12 måneder som erhvervmæssig kørsel. Kørsel mellem sædvanlig bopæl og vekslende arbejdspladser vil således altid være erhvervmæssig kørsel, hvis der ikke køres mellem sædvanlig bopæl og den samme arbejdsplads i indtil 60 dage inden for de til enhver tid forudgående 12 måneder.

Kørsel mellem arbejdspladser betragtes altid for erhvervmæssig og tæller derfor ikke med i opgørelsen af 60-dages perioden. Er der derimod sammenfald mellem virksomhedens adresse og den sædvanlige bopæl, er kørsel mellem en sådan adresse og øvrige arbejdspladser ikke kørsel mellem arbejdspladser.

60-dages perioden afbrydes kun, hvis der er forløbet 60 sammenhængende arbejdsdage siden den pågældende sidst var på arbejdspladsen. Opgørelsen er desuden uafhængig af i hvilken bil befordringen sker. Det starter således ikke en ny 60-dages periode, hvis kørslen de første 60 dage er sket i privat bil og derefter sker i firmabil.

Det er som hovedregel skatteyderen, der skal dokumentere, at 60-dages perioden overholdes. For personer, der har mange og skiftende arbejdspladser gælder der imidlertid en formodning for, at kørsel mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads er erhvervmæssig. Persongruppen omfatter personer med kundeopsøgende arbejde eller arbejde, der hovedsageligt udføres uden for virksomhedens faste forretningssted. Der er tale om en konkret vurdering, men dette kunne fx være en vinduespudder, kørende sælgere eller lign.

Kan jeg undgå beskatning af fri bil ved kørsel i firmabil mellem hjem og arbejde?

Rådighed over en firmabil medfører kun beskatning af fri bil, hvis den pågældende bruger også har privat rådighed over firmabilen. Overholdes 60-dages reglen, kan kørsel i firmabil mellem hjem og arbejde ske uden beskatning af fri bil til følge dog forudsat, at den pågældende bruger er afskåret fra at bruge firmabilen til privat kørsel i øvrigt. Dette kan ske ved en skriftlig aftale mellem brugeren af firmabilen og arbejdsgiveren. Vær dog opmærksom på den skærpede formodningsregel for hovedaktionærer, der er beskrevet i afsnittet om fri bil.

5.1.1.2 25-gange reglen

25-gange reglen er udviklet i praksis. Reglen indebærer, at der ikke skal ske beskatning hos medarbejderen, hvis kørsel mellem hjem og arbejde i en firmabil sker undtagelsesvist, dvs. højst 25 gange inden for de til enhver tid forudgående 12 måneder.

Antallet af kørsler skal opgøres for den enkelte medarbejder uafhængigt af hvilken firmabil, der benyttes. Anvendelse af reglen forudsætter, at:

- Bilen udelukkende skal bruges erhvervmæssigt den efterfølgende arbejdsdag
- Den ansatte er afskåret fra at bruge bilen til øvrige private formål, og
- Der føres kørselsregnskab (Se afsnittet herom)

Det er vigtigt at være opmærksom på, at 25-gange reglen opgøres i "ture" og ikke i "dage". Tager medarbejderen bilen med hjem om aftenen, tæller dette én gang. Turen mellem sædvanlig bopæl og arbejdspladsen den næstkommende morgen vil tælle yderligere én tur. Overstiger antallet af ture de 25 gange, udløser det beskatning af fri bil hos medarbejderen i den periode, hvor medarbejderen har haft bilen til rådighed.

5.1.1.3 Tilkaldevagter

Efter skattemyndighedernes praksis kan medarbejdere med vagt fra hjemmet til "uviste adresser" uden for normal arbejdstid (tilkaldevagter) køre mellem den sædvanlige bopæl og arbejdspladser, uden at det udløser beskatning af fri bil.

Adgangen til at anvende denne særlige praksis for tilkaldevagter er dog meget snæver, hvorfor det i alle tilfælde anbefales, at der søges konkret rådgivning om tilrettelæggelsen af tilkaldevagt-ordningen med firmabil.

5.1.2 Erhvervmæssig kørsel i egen bil

Udgifter som en medarbejder afholder for arbejdsgiveren, kan medarbejderen som udgangspunkt få refunderet skattefrit. Dette kaldes som oftest "udlæg efter regning". Der gælder dog særlige regler for godtgørelse for erhvervmæssig kørsel i medarbejderens egen bil.

5.1.2.1 Skattefri kørselsgodtgørelse

Lønmodtagere, der afholder erhvervmæssige udgifter til befordring som følge af arbejdet, kan som udgangspunkt ikke fratække de faktiske udgifter eller fratække udgifter efter Skatterådets satser for erhvervmæssig kørsel. Lønmodtagere kan alene fratække udgifter til erhvervmæssig kørsel som et ligningsmæssigt befordringsfradrag (se afsnittet herom). Arbejdsgiveren kan dog, under nærmere angivne betingelser, tilbyde sine medarbejdere at udbetale en skattefri kørselsgodtgørelse efter Skatterådets takster.

For det første kan arbejdsgiveren kun udbetale godtgørelsen skattefrit, hvis kørslen i egen bil anses for erhvervmæssig. Erhvervmæssig kørsel defineres i forbindelse hermed således:

- Kørsel mellem hjem og arbejdsplads i indtil 60 arbejdsdage inden for de forudgående 12 måneder (60-dages reglen),
- Kørsel mellem arbejdspladser og
- Kørsel inden for samme arbejdsplads (fx inden for større industriområder, lufthavne etc.)

Godtgørelsen er alene skattefri, hvis den udbetales på baggrund af det faktiske antal af kørte kilometer og beregnes på grundlag af de af Skatterådet fastsatte km-takster. Det er således en forudsætning for skattefrit, at der føres kørselsregnskab. Se nærmere herom i afsnittet nedenfor.

I 2026 er Skatterådets takster for skattefri befordringsgodtgørelse for kørsel i egen bil på 3,94 kr. pr. km de første 20.000 km, og 2,28 kr. pr. km, der overstiger 20.000 km. Udbetales der godtgørelse ud fra en højere sats, vil konsekvensen være, at hele beløbet anses for skattepligtigt for medarbejderen som almindelig løn.

5.2 Privat kørsel

Den private kørsel, som er genstand for dette afsnit, skal for det første adskilles fra privat kørsel i almindelige-, gulplade- og specialindrettede firmabiler, hvortil der henvises til katalogets afsnit herom. Den private kørsel, der omtales i denne del af kataloget, retter sig specifikt mod privat kørsel i medarbejderens egen bil samt arbejdsgiverbetalt befordring i andre befordringsmidler end firmabiler.

Privat kørsel, der ikke foretages i en firmabil, er som udgangspunkt indkomstopgørelsen uvedkommende. Af samfundsmæssige hensyn er der fra politisk side imidlertid vedtaget regler, hvorefter den ellers private kørsel mellem medarbejderens bopæl og arbejdspladsen alligevel bliver relevant for medarbejderens indkomstopgørelse.

5.2.1 Fri befordring

Fri befordring betegner en situation, hvor medarbejderen har adgang til en af arbejdsgiveren betalt befordring mellem bopæl og arbejdspladsen. Udgangspunktet er, at en sådan ordning er et skattepligtigt personalegodt. Skatteværdien af personalegodet opgøres efter satserne for befordringsfradrag og er således uafhængig af den reelle økonomiske værdi af den arbejdsgiverbetalte befordring. Medarbejderen kan dog undgå beskatning ved at undlade at foretage befordringsfradrag for befordring mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads.

TABEL 7 – Fri befordring

Omfattede personer	<p>Reglerne om fri befordring gælder bl.a.:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ansatte • Honorarmodtagere • Bestyrelsesmedlemmer eller personer der er valgt til medlem af eller medhjælp for lign. kollektive organer • Selvstændige erhvervsdrivende
Omfattet befordring	<p>Reglerne omfatter som udgangspunkt enhver form for arbejdsgiverbetalt befordring til indtægtsgivende arbejdsplads. Der kan derfor både være tale om private og offentlige befordringsmidler. Af eksempler kan nævnes frikort til bus, tog eller fly, firmabusser eller kørselsordninger beordret af arbejdsgiveren.</p> <p>Uanset befordringsformen gælder dog, at befordring skal ske mellem:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Sædvanlig bopæl og arbejdspladsen, • Mellem arbejdspladser eller • Indenfor arbejdspladsen
Beskatningstidspunkt	<p>Det er adgangen til en arbejdsgiverbetalt befordring der beskattes. Beskatning indtræder derfor fra det tidspunkt, hvor medarbejderen har adgang til befordringen. For at undgå beskatningen, skal medarbejderen således fraskrive sig retten til adgangen.</p>
Værdiansættelse	<p>Værdien opgøres efter km-satserne for befordringsfradrag. Se afsnittet herom.</p>
Hvordan sker beskatningen?	<p>Værdien medregnes kun ved opgørelsen af medarbejderens skattepligtige indkomst, hvis medarbejderen samtidig foretager befordringsfradrag. Foretages befordringsfradrag ikke sker beskatningen derved indirekte ved bortfald af fradragsretten.</p>

5.2.2 Parkering

Den økonomiske værdi af en parkeringsplads som arbejdsgiveren helt eller delvist stiller til rådighed for sine medarbejdere beskattes ikke hos medarbejderne. Skattefriheden er udelukkende betinget af at:

- Parkeringspladsen er stillet til rådighed af hensyn til arbejdet, og
- Parkeringspladsen er beliggende ved arbejdet

Parkerer medarbejderen i forbindelse med arbejdet et andet sted end arbejdspladsen, kan medarbejderen dog stadigvæk få betalt eller refunderet udgiften af arbejdsgiveren uden beskatning til følge. Sådanne situationer følger dermed de almindelige principper for udlæg efter regning. Benytter medarbejderen derimod en arbejdsgiverbetalt parkeringsplads til private formål, skal medarbejderen som udgangspunkt beskattes af værdien af den enkelte parkering.

5.2.3 Befordringsfradrag

Befordringsfradraget vedrører befordring mellem medarbejderens sædvanlige bopæl og arbejdspladsen i egen bil eller egen-betalte befordringsmidler. Udgifter forbundet med denne slags befordring er i udgangspunktet private og derfor indkomstopgørelsen uvedkommende. For at fremme mobiliteten på arbejdsmarkedet, er der dog indført en særlig regel for befordringsfradrag for lønmodtagere.

5.2.3.1 Normalfradraget

Lønmodtagere kan ikke fradrage de faktiske befordringsudgifter eller fradrage befordringsudgifter efter Skatterådets satser for erhvervmæssig kørsel. Lønmodtagere har derimod adgang til et standardiseret ligningsmæssigt befordringsfradrag for udgifter, der afholdes til befordring mellem den sædvanlige bopæl og arbejdspladsen. Fradraget foretages efter km-satser, der reguleres årligt.

TABEL 8 – Km-satser for befordringsfradrag

Befordringsfradrag	Almindelig sats pr. km	Sats for yderkommuner pr. km
Daglig befordring	2026	2026
0 - 24 km	Intet fradrag	Intet fradrag
25 - 120 km	2,28 kr.	2,28 kr.
Over 120 km	1,14 kr.	2,28 kr.

Den daglige befordring beregnes på grundlag af den normale transportvej ved kørsel i bil. Transportvejen fastlægges under hensyntagen til de geografiske forhold, det tidsmæssige forbrug og den økonomiske rimelighed.

Fra praksis kan nævnes en sag, hvor den af skatteyderen valgte transportvej var 18 km længere, end den rute som Skatteministeriet havde godkendt. Landsskatte retten godkendte den af skatteyderen valgte rute under hensyntagen til, at ruten sparede 11 minutter i transport, ligesom ruten var benzinbesparende, da ruten i det væsentligste foregik via motor- og omfartsveje i stedet for bykørsel.

Befordringsfradraget er et standardiseret fradrag og påvirkes derfor som udgangspunkt ikke af, hvilket befordringsmiddel, der anvendes og hvilken transportvej, der faktisk vælges. Benyttelse af offentlig transport i stedet for bil, vil derfor hverken udvide eller mindske fradragets

størrelse. Nedenfor beskrives der dog kort nogle situationer, hvor udgangspunktet fraviges eller hvor situationen giver anledning til en kort bemærkning.

Ekstraordinært lange afstande

Befordringsfradraget har ingen øvre grænse. Principielt har skatteyderen derfor også adgang til fradrag ved en rute på 2.210 km mellem Skagen og Rom. Ved ekstraordinært lange afstande mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads, stilles der dog efter praksis skærpede krav til skatteyderens dokumentation for sit kørselsfradrag.

Samkørsel

Samkørselordninger, hvor to eller flere medarbejdere kører sammen til arbejdspladsen, påvirker som udgangspunkt ikke den enkelte medarbejders ret til befordringsfradrag. Befordringsfradraget påvirkes kun, hvis samkørselordningen er beordret og betalt af arbejdsgiveren. I et sådant tilfælde vil samkørselordningen anses for at være fri befordring.

Beløb, der betales af passagerer til dækning af deres andel af de faktiske transportudgifter anses ikke som skattepligtig indkomst for den, der afholder de faktiske udgifter til befordringen i en samkørselordning.

Færge- og flytransport

Hvis skatteyderen kan godtgøre, at den normale transportvej, under hensyntagen til de geografiske forhold, det tidsmæssige forbrug og den økonomiske rimelighed, må foretages via færge- og flytransport, kan fradraget beregnes ud fra de faktiske og dokumenterede udgifter ved transporten. Dog kun for den del af strækningen, som foretages med færge eller fly.

Broafgift

Ved afgiftsbelagt passage over broer har skatteyderen, ud over normalfradraget, også ret til et fradrag for udgiften til broafgift mod dokumentation.

Ved passage af Storebæltsbroen kan fradrag foretages for 110 kr. pr. passage med bil eller motorcykel og 15 kr. pr. passage med kollektiv trafik.

Ved passage af Øresundsbroen kan fradrag foretages for 50 kr. pr. passage med bil eller motorcykel og 8 kr. pr. passage med kollektiv trafik.

Ved samkørselordninger kan fradraget kun foretages hos den person, der faktisk afholder udgiften.

Befordringsfradrag til studerende

Fra 1. januar 2026 kan studerende på SU, som bor i en yderkommune eller på småøerne, få befordringsfradrag for transporten til deres uddannelsessted, hvis de har mere end 12 km pr. vej til uddannelsesstedet. De nye regler omfatter også de personer, som ikke er studerende hele året, og som dermed ikke opnår en helårseffekt. Befordringsfradraget gælder kun for de dage, hvor der er fysisk fremmøde. Befordringsfradraget gælder for alle former for transportmidler.

5.2.3.2 Værdien af befordringsfradraget

Befordringsfradraget er ligningsmæssigt, hvilket betyder, at beløbet alene fragår i skatteyderens skattepligtige indkomst. Den skattemæssige værdi af fradraget er derfor kun omkring 26% af fradragets størrelse.

6. Kørebog

Betegnelsen kørebog eller kørselsregnskab dækker over den form for dokumentation, der lægges til grund ved opgørelsen af fordelingen mellem erhvervmæssig og privat kørsel. At føre kørebog kan skattemæssigt have flere formål. Det kan være grundlaget for udbetaling af skattefri kørselsgodtgørelse til en medarbejder, den selvstændige erhvervsdrivendes fradrag for erhvervmæssig kørsel i egen bil, fordelingen mellem erhvervmæssig og privat kørsel i en splitleasing-ordning eller en blandet benyttet bil, der holdes uden for virksomhedsordningen mv.

Uanset formålet med kørebogen gælder det generelt, at en kørebog/kørselsregnskab som minimum skal opfylde kravene i Bekendtgørelsen om rejse- og befordringsgodtgørelse, dvs.:

- Identifikation af bruger og køretøj
- Hvad kilometertælleren viste ved begyndelsen af den daglige kørsel og ved dens afslutning
- Datoen for kørslen
- Den daglige kilometermæssige fordeling mellem erhvervmæssig- og privat kørsel
- Bestemmelsesstedet for kørslen evt. med delmål undervejs
- Kørselens formål (erhvervmæssig eller privat). Ved erhvervmæssig kørsel skal det nærmere erhvervmæssige formål med kørslen angives

Der er ikke nogen lovmæssige formkrav til kørebogen/kørselsregnskabet. Der er således valgfrihed med hensyn til formatet, så længe det opfylder kravene ovenfor. Der findes i dag en del digitale serviceløsninger til at assistere med udarbejdelsen af kørebogen. Det er dog vigtigt at være opmærksom på, at det i sidste ende alene er den skattepligtige, der er ansvarlig for, at kørebogen er ført og udfyldt korrekt.

Selvom kravene til kørebogen, uanset med hvilket formål der føres kørebog, generelt er enslydende, er der situationer, hvor skattemyndighederne stiller særligt strenge krav til dokumentationens detaljeringsgrad og fejlmargen. Det gælder efter praksis særligt vedrørende splitleasing-ordninger og hovedaktionærer.

Som dokumentation for udbetaling af skattefri kørselsgodtgørelse til en medarbejder kan medarbejderen med fordel anvende det af Skattestyrelsen udarbejdede skema til kørselsafregning.

Skemaet kan hentes på www.skat.dk

AALBORG

Hasseris Bymidte 6
DK-9000 Aalborg
Tlf. +45 98 18 33 33
aalborg@redmark.dk

HADSUND

Aalborgvej 51
DK-9560 Hadsund
Tlf. +45 98 57 39 44
hadsund@redmark.dk

RANDERS

Tronholmen 5
DK-8960 Randers SØ
Tlf. +45 89 12 50 00
randers@redmark.dk

VIBORG

Mariendalsvej 11
DK-8800 Viborg
Tlf. +45 70 70 74 89
viborg@redmark.dk

HADSTEN

Vesselbjergvej 3
DK-8370 Hadsten
Tlf. +45 86 98 34 55
hadsten@redmark.dk

AARHUS

Sommervej 31C
DK-8210 Aarhus V
Tlf. +45 86 13 31 00
aarhus@redmark.dk

KØBENHAVN

Dirch Passers Allé 76
DK-2000 Frederiksberg
Tlf. +45 39 16 36 36
copenhagen@redmark.dk